

Spoštovani!

Dogodki na dan 22.12.2016 so sledeči. Okrog 14h popoldne sem se odpravljal k zobozdravniku. Pred odhodom je žena od mene zahtevala potni list od hčerke. Ker ji ga nisem hotel dati, je preden sem šel iz hiše zažgala krpo v kuhinji. Jaz sem držal hčerko v naročju na hodniku hiše. Ker sem slišal zvok plinskega vžigalnika sem šel pogledati v kuhinjo in videl, da gori kuhinjska krpa, ki sem jo vzel v roke in odšel na hodnik hiše, pogasil kuhinjsko krpo in poklical očeta na pomoč. Takrat je moja žena prišla za nož in jaz sem s hčerko v naročju pobegnil ven iz hiše. Žena je tekla z nožem za mano in me z nožem zabodla v hrbet na dvorišču hiše medtem ko sem s hčerko v naročju tekkel v sosedovo hišo. Na ulici sem izgubil še en čevelj med tekom. Klical sem očeta, naj ženo ustavi, da me ne ubije. Takrat je žena napadla tudi očeta in mu z nožem raztrgala jakno. Potem je šla v hišo in udarjala z nožem po steklu na vratih dnevne sobe, da se je nož ukrivil. Vmes je žena prišla do sosedove hiše, kjer sem se zaklenil skupaj s hčerko in z roko razbila steklo na vratih sosedove hiše. Potem je žena poklicala policijo in podala lažno prijavo, da sem ugrabil otroka. Ko so policisti prišli k meni v sosedovo hišo, smo se potem skupaj s hčerko odpravili na dvorišče naše hiše. Tam je moja žena na silo hotela pograbit hčerko, da so morali posredovati policisti s fizično silo in ženo odstraniti. Potem je žena zahtevala, da pokažem potni list od hčerke, kar sem tudi storil in njej in policistu pokazal obadva potna lista hčerke, slovenskega in kitajskega. Žena je imela svoj potni list ves čas pri sebi. Potem je žena zahtevala od policije, da se nekaj ukrene in policisti so rekli, naj sledim njihovemu vozilu in da bo čez 1 uro prišla dežurna socialna delavka na policijsko postajo v Ilirsko Bistrico – Nina Bavdek. Nina je zahtevala, da se vsi skupaj pogovorimo na policijski postaji. Po prihodu Nine Bavdek na policijsko postajo, je najprej mene prosila, če lahko prevajam, saj sama ne govori dobro angleško. Prva stvar, ki jo je moja žena takrat omenila je, da hoče ločitev. Nina je odgovorila da vrede, da lahko sproži postopke za ločitev, ki pa jih žena ni sprožila ne v Sloveniji ne na Kitajskem. Potem me je žena začela obtoževati in se kregati z mano na policijski postaji, da sem len, gnil in ničvreden. Potem je žena stopila do Nine Bavdek in ji sugestivno s psihološko manipulacijo rekla 'You are also a mother right? So you would not take it with a smile if they would try to take your baby away, right?' Kar v prevodu pomeni. Vi (Nina Bavdek) ste najbrž tudi mati, kajne? Torej nebi dovolili z nasmeškom na obrazu, da vam vzamejo otroka, kajne? Potem je Nina odgovorila v angleščini 'Aha, no smile', Aha, brez nasmeška. Potem je imela na obrazu izraz in z telesno mimiko je pokazala, da sedaj pa ve kaj je potrebno narediti. Potem je dala ženi na voljo ali gre v varno hišo v Piran ali pa gre k nam domov in žena se je odločila, da gre v Piran. Potem sem jaz poklical očeta, če dovoli, da ju obedve pripeljem domov in potem je tudi moj oče prišel na policijsko postajo v Ilirsko Bistrico. Pri tem je Nina Bavdek rekla, da kakšen moški pa sem, da moram za dovoljenje vprašati svojega očeta (on je lastnik hiše) in da ne morem obvladati svoje žene. Oče je dovolil, da obedve lahko prideta nazaj domov. Skupaj z očetom sva večkrat vprašala Nino Bavdek na policijski postaji, če jaz lahko vsaj otroka odpeljem domov, pa naj gre žena sama v varno hišo če hoče tja, pa Nina Bavdek tega ni dovolila. To piše tudi v policijskem zapisniku. Jaz se NISEM strinjal s tem, da gre hčerka v varno hišo in da se meni otroka odvzame. Rekel sem ji, da mi je s tem odvzela otroka in ga dala mami avtomatično, pa je rekla, da ni še nič odločeno, da bosta v varni hiši 24 ur pod nadzorom in na varnem, kar pa je bila le manipulacija, da se jaz nebi upiral odvzemu. Ponoči me je žena klicala, da hčerka joče in hoče domov k meni in je slišati, da je hčerka mamo prišla za roko in jo odpeljala ven iz varne hiše na ulico in takrat sem videl, da se onedve lahko prosto sprehajata po Piranu in da ni nobenega nadzora. Počutil sem se prevaranega. Še prej preden ju je taksi odpeljal s policijske postaje mi je Nina Bavdek rekla, da naj ne nalagam toliko stvari v avto, saj bosta v varni hiši le 2 dni in bosta potem prišle domov, kar je bila

samo še ena od laži in manipulacij. Jaz na policijski postaji se nisem mogel fizično upirati in hčerko na silo odpeljati domov. Tako da nisem imel izbire. Potem ko me je žena ponoči klicala, da hčerka joče, sprašuje po meni in hoče domov sem jaz poklical v varno hišo, če ju lahko pridem iskati pa so me zavrnil. Nisem imel prepovedi približevanja. Proti meni ni bila podana nobena kazenska ovadba zaradi nasilja. Potem ko so socialne delavke videle, da vem kaj se dogaja so ženi prepovedale komunikacijo z mano. Potem je bilo gotovo. Od takrat nisem ne videl ne slišal več za hčerko. Potem sta socialni delavki iz Ilirske Bistrice Gabrijela Berne in Simona Hrvatin imele z ženo razgovor v varni hiši v Piranu 27.12. in še isti dan mi je Gabrijela Berne napisala mail, da se žena hoče ločiti in oditi domov in naj hitro vložim tožbo za razvezo in skrbništvo kar sem tudi storil naslednji dan. 28.12. sem šel na sodišče v Koper, izpolnil papirje, odšel k odvetniku 30.12. in vložil tožbo za razvezo. Gabrijela Berne je odšla 28.12. na dopust, Simona Hrvatin je bila dežurna. 28.12 so ženo skupaj s hčerko premestili v Ljubljano, kjer je še istega dne naredila sliko hčerke za nov potni list v Foto Amida na Zaloški 47, kjer mi je fotografinja Vlasta povedala, da je bila z njo ženska rdečih las. Ker sem poslal paket s hrano 29.12 na CSD v Piran in je paket prišel nazaj domov po novem letu iz Ženske posvetovalnice, Cesta v Mestni Log 55, sklepam (kar je CSD tudi potrdil), da sta žena in hčerka bili v Ženski posvetovalnici, ki je tudi organizirala pobeg in odvzem otroka v Ljubljani. Peljali so jih v foto studio, policijsko postajo po izjavo, da je potni list izgubljen, na kitajsko ambasado in na letališče. Žena je odpotovala 1.1.2017 ob 19.40 iz brniškega letališča v Carigrad in potem ob 0.55 2.1.2017 iz Carigrada v Šanghaj, kamor so prispele ob 17h 2.1.2017 po našem času. Po razgovoru s socialnimi delavkami v Ilirski Bistrici 1.2.2017 mi je Simona Hrvatin rekla, da je vedela, da je bila moja žena premeščena v Ljubljano in da je bila vse skozi v stiku s socialnimi delavkami v Piranu in Ljubljani, pa mi ni povedala, da je žena s hčerko premeščena v Ljubljano, ker jaz tega 'nisem smel vedeti'. Sprašujem se zakaj ne, saj nisem imel nobene prepovedi. 1.1. mi je žena poslala sporočilo po aplikaciji Whatsapp, da naj z 2.1. ukinem njeno telefonsko številko in da se trenutno nahajata v neki kleti, kletnem prostoru. Potem se videl, da je nekaj narobe. Klical sem Gabrijelo Berne, direktorico Kristino Zadel, pa sem mi ni noben javil. Potem sem odšel na policijsko postajo v Koper, kjer je policist rekel, da je dežurna socialna delavka šla preveriti v varno hišo v Piran in da sta žena in hčerka še zmeraj v Piranu in da je z njima vse v redu, kar pa je bila laž, saj sta bili takrat na Brniku. Potem me je Gabrijela Berne poklicala 3.1. zjutraj in mi sporočila, da sta žena in hčerka zapustile Slovenijo. Potem sem odšel na policijsko postajo v Šiško, kjer sem hotel prijaviti ugrabitev. Policisti so poklicali v varno hišo v Piran, kjer so sporočili, da sta bile s hčerko 28.12 premeščene in da sta še vedno v Sloveniji, spet laž. Potem ko sem prišel domov sem odprl email in videl, da je Liang rezervirala letalsko karto za Šanghaj 30.12. zvečer in sliko hčerke za potni list 28.12. iz Foto Amida. Potem sem videl, da sta res pobegnili. Naslednji dan 4.1.2017 sem odšel na policijsko postajo v Ilirski Bistrici in prijavil odvzem mladoletne osebe. 23.1.2017 sem podal še kazensko ovadbo za pomoč pri odvzemu mladoletne osebe.

Bogomil Počkaj